

ความร่วมมือของอาจารย์พยาบาลและพยาบาลวิชาชีพในการฝึกปฏิบัติในคลินิก เป็นการดำเนินงานร่วมกันเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติในคลินิกสำหรับนักศึกษาพยาบาลให้บรรลุวัตถุประสงค์ และเกิดผลลัพธ์ที่ดีต่อการฝึกภาคปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาล การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความร่วมมือในการฝึกปฏิบัติในคลินิกของนักศึกษาพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก ในเขตภาคเหนือ ตามการรับรู้ของอาจารย์พยาบาลและพยาบาลวิชาชีพ จำนวน 243 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความร่วมมือในการฝึกปฏิบัติในคลินิกของอาจารย์พยาบาลและพยาบาลวิชาชีพ ที่ผู้วิจัยร่วมกับพ่องศรี เกียรติเลิศสนา และอารีวรรณ กลั่นกลิ่น สร้างจากแนวคิดความร่วมมือของโซเบอร์และแมคเคย์ (Schober & MacKay, 2004) โดยมีความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ .90 และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความร่วมมือในการฝึกปฏิบัติในคลินิกตามการรับรู้ของอาจารย์พยาบาลและพยาบาลวิชาชีพ ได้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha Coefficient) เท่ากับ .88 และ .98 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา และใช้สถิติทดสอบค่าที่ 2 กลุ่มอิสระต่อกัน

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ความร่วมมือในการฝึกปฏิบัติในคลินิกของนักศึกษาพยาบาล ตามการรับรู้ของอาจารย์พยาบาลและพยาบาลวิชาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างของอาจารย์พยาบาลและพยาบาลวิชาชีพมีความร่วมมือในการฝึกปฏิบัติในคลินิกอยู่ในระดับสูง
2. ความร่วมมือในการฝึกปฏิบัติในคลินิกของนักศึกษาพยาบาล ตามการรับรู้ของอาจารย์พยาบาลและพยาบาลวิชาชีพมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 2.81, p < .05$)
3. ปัญหาหรืออุปสรรคต่อความร่วมมือในการฝึกปฏิบัติในคลินิกของนักศึกษาพยาบาล ตามการรับรู้ของอาจารย์พยาบาลและพยาบาลวิชาชีพ 5 อันดับแรก ดังนี้ เทคนิควิธีการนิเทศงานที่แตกต่างกัน ขาดการประเมินผลการฝึกปฏิบัติในคลินิกร่วมกัน การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบในการประสานงานไม่ชัดเจน ไม่มีการวางแผนในการฝึกปฏิบัติในคลินิกร่วมกัน และสภาพและสิ่งแวดล้อมของหน่วยงานแตกต่างกัน

ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางให้ผู้บริหารของฝ่ายการศึกษาและฝ่ายบริการพยาบาล ในการสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือที่ดีต่อกันระหว่างอาจารย์พยาบาลและพยาบาลวิชาชีพในการฝึกปฏิบัติในคลินิกสำหรับนักศึกษาพยาบาล

Collaboration for nursing students' clinical practice, as perceived by nursing faculties and professional nurses, are activities to increase the quality of outcomes and successful clinical practice of nursing students. The purpose of this descriptive study was to study the collaboration for clinical practice of nursing students from the Praboromarajchanok Institute in the northern regions of Thailand as perceived by nursing faculties and professional nurses. The sample size included 243 nurses. The instrument used for data collection included was a questionnaire on collaboration for clinical practice of nursing students as perceived by nursing faculties and professional nurses, developed by the researcher with Pongsri Keitlertnapha and Areewan Klunklin according to the conceptual framework of Schober & MacKay (2004). The questionnaire was tested for content validity by a panel of experts, and content validity index at .90, reliabilities were tested by Cronbach's alpha coefficient and were .88 and .98, respectively. Data were analyzed using descriptive statistics and independent t-test.

Results of this study indicated that:

1. Collaboration for clinical practice of nursing students as perceived by nursing faculties and professional nurses were at the high level.
2. Collaboration for clinical practice of nursing students as perceived by nursing faculties and professional nurses was significant ($t = 2.81, p < .05$).
3. Barriers to collaboration for clinical practice of nursing students as perceived by nursing faculties and professional nurses included: Difference method for clinical practice, lack of evaluation of clinical practice, lack of clear accountability for coordination, lack of planning for clinical practice of nursing and, difference in environment from the institute.

The findings suggest that nursing directors of nursing colleges and hospitals should support and encourage nursing Faculties and Professional nurses to have collaboration for clinical practice of nursing students.